

Bijbelstudie Zeewolde Christus de Verlosser

Schriftlezing: Romeinen 3:23-24; Efeziërs 1:5-7; Kolossenzen 1:12-14; 1 Petrus 1:17-19

We hebben voorgaande avonden geleerd dat het Gods doel en verlangen is dat wij als gelovigen steeds meer gaan lijken op Christus. Niet wat we *doen*, maar wie we *zijn* is hét grote doel van het christendom. Maar om te groeien naar zijn beeld is er maar één middel en dat is het kennen van de genade van God en daarin God Zelf. Dit gebeurt door steeds meer Christus te leren kennen in Wie de genade van God, op het kruis, zichtbaar is geworden. Wie Christus kent, kent de Vader in wie de volheid van genade is.

Jij dan, mijn kind, sterk je in de genade die Christus Jezus is; 2Tm2:1

Laat u niet meeslepen door allerlei en vreemde leringen; want het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen, waarvan zij die daarin wandelden, geen nut hadden. Hb13:9

...maar groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. 2Pt3:18

Daarom gaan we zeven avonden nadenken over de persoon van Christus om zo te groeien in de kennis van de genade van God. Deze eerste avond staat Christus als Verlosser centraal. Om een goed beeld te krijgen van de volkomen verlossing waarin Hij ons heeft gebracht, lezen we de geschiedenis van de verlossing van het volk Israël uit Egypte door Mozes. Deze is een beeld van Christus:

Deze Mozes, die zij hadden verloochend door te zeggen: Wie heeft u tot overste en rechter aangesteld? - deze heeft God en als overste en als verlosser gezonden door de hand van de engel die hem was verschenen in de braamstruik. Hd7:35

Het eerste dat we zien is dat het volk in een slavernij was waar ze zelf niet uit konden komen:

De HEERE zei: Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw om hulp vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed. Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig is van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten. Ex3:7-8

Zoals de Israëlieten zuchtten onder de slavernij en het uitschreeuwden (Ex2:23) zo zucht de mensheid onder de macht van de zonde en van de satan. De hele wereld ligt in de boze (1Jh5:19) en is in de macht van de duisternis (Ko1:13a). Maar de HEERE God zag de hopeloze toestand van de mens en is neergekomen! Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (Jh1:14). Het hulpgeroep van Israël steeg op tot God (Ex2:23), maar zij zochten God niet net zomin als de verloren mensheid. Er is er niet één die God zoekt (zie Rm3:11) maar God zag ons!

Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden. 1Jh4:9-10

Niet de mens zocht God, maar God hoorde, zag en kwam. De verlossing bestaat uit redding uit de hand van de Egyptenaren en het leiden naar het beloofde land. Zo heeft Christus ons verlost uit de macht van de duisternis en van de zonde. Voordat er een wereld was, heeft God ons in Christus uitverkoren om in Hem de volkomen verlossing te hebben voor zijn aangezicht. Dit is onze onaantastbare positie en het volk dankt in Ex4:31. Maar Ex5:18-19 laat zien dat het werk werd verzaamd en er geen stro werd gegeven:

Nu dan, ga aan het werk! Stro wordt u niet gegeven, toch moet u hetzelfde aantal bakstenen leveren. Toen zagen de voormannen van de Israëlieten dat het er slecht met hen voorstond, omdat men zei: U mag niets afdoen van uw bakstenen, van de per dag opgelegde hoeveelheid.

We hebben de volkomen verlossing in onze positie voor de Vader, maar niet gelijk in onze ervaring. Wat we willen doen we niet en wat we doen willen we niet (Rm7:18-19). We hebben geen kracht zoals het volk geen stro had en de Farao, satan laat d.m.v. zijn drijvers, de valse leraars (zie 1Tm1:6-7) ons de wet voor ogen houden en zegt: 'Hier moet aan worden voldaan'. En zo ervaren we de verlossing niet. De reden is dat we de volle genade in de verlossing niet kennen. De HEERE spreekt in Ex6:1-8 tot het volk, maar dat luistert niet. Wij moeten leren luisteren naar wat God in zijn Zoon heeft volbracht. In HEM hebben wij de verlossing. We zijn niet meer onder de wet, maar onder de genade (Rm6:14). Zie Rm7:24-25.

God toont zijn hart, toont zijn macht, maar tot aan Ex12 is er geen ziel werkelijk verlost. Het bloed moest vloeien en heeft gevloeid op het kruis van Golgotha. ...*In Wie wij de verlossing hebben door zijn bloed, Ef1:7. Zie ook 1Pt1:18-19!*

En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen. Ex12:13

Er is een *volkomen verlossing* van de satan, de zonde, de wet en de wereld vanwege de liefde van God. Hij ziet het bloed en verlost een ieder volkomen en voor eeuwig op grond van dit bloed. Maar zoals het oordeel valt op de eerstgeborenen van Egypte, zo zal het oordeel komen over een ieder die niet is verlost door dit kostbare bloed. In Ex14 zien we de laatste poging van satan. De verlossing is compleet nadat de wateren zijn gesloten en alle Egyptenaren zijn vernietigd zoals Christus de macht van satan heeft verbroken. In Ex15 zien we dan ook het lied van de verlossing, zoals Ko1:12-14 ons opdraagt (waar we het 'beloofde land' zien, het erfdeel):

...terwijl u de Vader dankt, die u bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht; die ons gered heeft uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden.